

private virksomheder, som samarbejdede og handlede med det offentlige, at de skulle udarbejde en personalepolitik om etnisk ligestilling.

Kl. 17.40

Til gengæld var der et udtalt flertal for, at det offentlige skulle gå forrest, og derfor har vi nu trukket det element ud. Jeg kan næsten ikke formulere det smukkere og pænere, end Det Konservative Folkeparti gjorde, sidst vi behandlede forslaget. Da sagde Det Konservative Folkepartis daværende ordfører om denne del af forslaget:

»Det Konservative Folkeparti har sympati for forslaget om at pålægge det offentlige at udarbejde en politik for etnisk ligestilling. Tørre tal viser, at ansættelse af etniske minoriteter i det offentlige halter langt bagefter, og her kan stat, amt og kommuner sagtens gøre mere, end man gør i øjeblikket.«

Det var så rigtigt og klart og smukt sagt, at jeg synes, det gav grundlag for at genfremsætte forslaget, for jeg havde også en forestilling om, at Det Konservative Folkeparti har indflydelse i regeringen. Desuden viser virkeligheden desværre, at det stadig væk står dårligt til med den etniske ligestillingspolitik inden for det offentlige.

Vi ved, og ministeren gjorde også opmærksom på det i sin indledning, at staten skal ansætte 2.300 nydanskere inden udgangen af år 2003. Det siger sig selv, at det er en umulig opgave, alene af den grund at man fra i dag og frem til udgangen af 2003 skal fyre flere tusinde medarbejdere som følge af finanslovdspillet.

Det er klart, at det vanskeliggør den integrationsproces, som er nødvendig, og der vil jeg gerne understrege, at jeg synes bestemt ikke, at det afgørende er, at vi skal tage nogle sociale hensyn og sige: Jamen det er da også synd for dem, der har en anden hudfarve. Overhovedet ikke. Det kan man godt have en holdning om, og det har jeg også i en lang række tilfælde.

Det afgørende, når vi taler om integration, er, at vi ser på, hvad det er for nogle behov, samfundet har. Hvad er det, der er nødvendigt for samfundet for at kunne sikre arbejdskraften til løsning af fremtidens velfærdsopgaver? Og her ved regeringen, her ved ministeren, at vi ikke kan undslå os for at gøre noget for at sikre, at vi får nedbragt den overarbejdsløshed, der er blandt nydanskerne.

Virkeligheden er jo, at vi har omkring 5.000 nydanskere gående rundt i samfundet, som har en teknisk eller videnskabelig uddannelse med sig i bagagen. De heldigste af dem arbejder som

taxachauffører og pizzabagere, resten går på dagpenge. De har de faglige kvalifikationer, der efterspørges, også af det offentlige, men de får ikke ansættelse. Hvorfor ikke? Ja, det kan der være mange grunde til. En af dem er jo bl.a. manglende danskkundskaber – jeg tror også, at hr. Lars Barfoed var inde på det – og det er naturligvis et problem.

Spørgsmålet er: Fremmer man danskkundskaberne ved at sætte folk, i øvrigt med vidt forskellige uddannelser fra vidt forskellige lande, på et eller andet kommunalt sprogkursus, hvor nogle er analfabeter, og andre er højt begavede? Det gør man ikke. Det tror jeg enhver der har arbejdet lidt med sprogudvikling ved.

Kunne man så ikke forestille sig, at man netop kunne sige: Jamen o.k., vi gør brug af de faglige kvalifikationer, der er behov for, og så undervejs i et arbejdsforhold – det kan være på en statslig eller en kommunal arbejdsplads – sammen med folk, der er i samme situation, udvikles danskkundskaberne i tilknytning til jobbet, altså prøver at være lidt kreativ?

Hvis man laver en etnisk ligestillingspolitik, skal den naturligvis ikke skal gå ud på at lave kvoter eller tvinge folk til at ansætte nogen, som ikke har kvalifikationer, overhovedet ikke, men jeg mener, at vi på samme måde, som vi gjorde omkring ligestillingsloven mellem kønnene, som jo netop har vist sit værd, skal gøre noget tilsvarende for folk med en anden etnisk baggrund end dansk.

Kl. 17.45

Der er en overarbejdsløshed på, jeg tror omkring 50.000-60.000, hvis man bare skal ned på det niveau, som er gældende i samfundet generelt omkring arbejdsløsheden. Det er et stort problem for samfundet, at vi ikke har fået dem integreret, og det er derfor opgaven. Den bliver stadig større, og vi har stadig kortere tid til at løse den, fordi vi ved, at det ikke er noget, vi kan diskutere i Folketinget. Jo, det kan vi godt, men vi kan ikke ændre på den virkelighed, at der er, jeg tror faktisk, det er et par hundrede tusind, som forlader arbejdsmarkedet her i løbet af de kommende år, de store krigsgenerationer. Og der er altså ikke tilsvarende flere hundrede tusind unge, som kommer ind på arbejdsmarkedet. Så vi er simpelt hen nødt til at gøre noget for at løse den opgave.

Det er glædeligt at se, at der er nogle private virksomheder, som faktisk har forstået nødvendigheden af hjælp til selvhjælp og dermed har fremmet integrationsarbejdet for de private